

Hur skall begreppet "hela kostnad" i artikel 11 A.1 c i direktiv 77/388/EEG ⁽¹⁾ tolkas? Omfattar hela kostnaden för en lägenhet som används för privat bruk, och som är belägen i en byggnad som helt ingår i rörelsens tillgångar (vid sidan av de löpande utgifterna), i enlighet med den relevanta nationella lagstiftningen, även de årliga avskrivningarna på byggnader till följd av värdeminskning, och/eller den på grundval av den relevanta nationella perioden för jämkning av avdrag för ingående mervärdesskatt beräknade årliga andelen av anskaffnings- och tillverkningskostnader som medfört avdragsrätt för ingående mervärdesskatt?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Livorno av den 19 januari 2005 i målet mellan Gentilini Umberto och Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Mål C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Rättegångsspråk: italienska)

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Köln av den 27 januari 2005 i målet mellan Herbert Schwarz och Marga Gootjes-Schwarz och Finanzamt Bergisch Gladbach

(Mål C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Köln begär genom beslut av den 27 januari 2005, vilket inkom till domstolens kansli den 16 februari 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Herbert Schwarz och Marga Gootjes-Schwarz och Finanzamt Bergisch Gladbach beträffande följande frågor:

Strider det mot artiklarna 8a/18 (fri rörlighet), 48/39 (fri rörlighet för arbetstagare), 52/43 (etableringsrätt) och 59/49 (friheten att tillhandahålla tjänster) att skolavgifter som erläggs till vissa skolor i Tyskland men inte skolavgifter som erläggs till skolor inom övriga gemenskapen kan anses utgöra sådana avdragsgilla kostnader som leder till en minskning av inkomstskatten enligt 10 § första stycket nr 9 i Einkommensteuergesetz (den tyska inkomstskattelagen) i 1998 och 1999 års lydelse?

Tribunale di Livorno, Italien, begär genom beslut av den 19 januari 2005, som inkom till domstolens kansli den 17 februari 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gentilini Umberto och Dal Colle Industria Dolciaria SpA beträffande följande frågor:

a) Skall artikel 19 i rådets direktiv 86/653/EEG ⁽¹⁾ av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter, på grundval av artikel 17 i samma direktiv tolkas så att det i den nationella lagstiftning varigenom direktivet införlivas får föreskrivas att handelsagentens ersättning regleras i ett kollektivavtal, vilket är bindande för de avtalslutande parterna, att andra förutsättningar än de som föreskrivs i artikel 17.2 a skall gälla för denna ersättning och att ersättningens storlek skall fastställas enligt kriterier som följer av kollektivavtalet och inte av direktivet, vilket medför att den ersättning som skall utbetalas i många fall blir betydligt lägre än den högsta ersättning som föreskrivs i direktivet?

b) Skall ersättningen beräknas analytiskt, genom att göra en uppskattning av de ytterligare provisioner som agenten skulle ha kunnat erhålla under de kommande åren efter det att agenturförhållandet upphört, med hänsyn till de kunder som agenten har skaffat eller till den ökade affärsvolym agenten bidragit till varvid skälighetskriteriet endast tillämpas för justeringar av beloppet, eller får andra och mer generella beräkningsmetoder användas, enligt vilka skälighetskriteriet tillämpas i större utsträckning?

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1986, s. 17.